

FIGENBLADET

– BLADET DER DÆKKER DET VÆSENTLIGSTE

Maj 2015
nr. 74



Præsten i medierne

FigenBladet giver i dette nummer et indblik i mediernes skildring af præsternes tro og hvorvidt medierne begrænser den teologiske debat

Religionsvidenskaber og buddhist

Er det muligt at læse religionsvidenskab og samtidig være troende?
Det er det for Lisette Hededal, der er konverteret til buddhismen

At gå efter drømmen

Læs om Regina Ulf Christensen, der er specialestuderende og samtidig udlever drømmen som underviser i gymnasieskolen

NYHEDER

- 3 | Kend din underviser: Anders Klostergaard
- 4 | Religionsvidenskaber og buddhist
- 5 | Religion på tværs - for og af studerende
- 6 | Religious Rebel by Heart
- 7 | Ret til at være forskellige eller ens?

INDBLIK

- 8 | Medier forsimples præsters tro

INFORMATION

- 10 | FigenBladet søger nye skribenter
Debatmødet var en succes!
- 11 | Hvad kan du blive? - At gå efter drømmen
- 12 | Religionsvidenskabelig Forening
Teologisk Forening
- 13 | Leder
Klommen

KRONIK

- 14 | Ph.d.-studerende - studerende eller forsker og underviser?

ANMELDELSER

- 16 | Det forsinkede tillykke
- 17 | Kritik og tro - en lettilgængelig religionskritik

THEOS BAR

- 18 | Nyt fra Theos Bar

UNDERHOLDNING

- 19 | Figenbladets kommentar

KALENDER

- 20 | Spændende arrangementer



FIGENBLADET

Redaktionslokale:

Bygn. 1453, lok. 214

Postadresse:

FigenBladet
Institut for Kultur
og Samfund
Jens Chr. Skous Vej 3
8000 Aarhus C

Telefon: 8716 0527

Mail: figenbla@teo.au.dk

REDAKTION PÅ FIGENBLADET NR. 74 | 2015

Ansvarshavende chefredaktører:

stud.theol. Johanne Nørtoft Thomsen
stud.mag. Ninna Maria Kiel Revsbech

johannenoertoft@gmail.com | 28601068
ninnamkr@gmail.com | 21388488

Redaktionsmedlemmer:

stud.mag. Jonas Aahave Uhd
stud.mag. Katrine Hartmann
stud.theol. Lasse B. Madsen
stud.theol. Kristine Lyng
stud.mag. Malik Reimer Larsen

jonasuhd@gmail.com
katrinehart@hotmail.com
lassebmadsen@hotmail.com
kristine_lyng@hotmail.com
maliklarsen@hotmail.com

Redigering af bladet er afsluttet
20. april 2015

FigenBladet 75 | 2015

Udkommer 18. september 2015
Deadline 8. september 2015

FigenBladet kan ikke tages til
indtægt for holdninger, der
kommer til udtryk på bladets
debatsider. Vi forbeholder os ret
til at forkorte indlæg.
ISSN: 16029976

Kend din underviser: Anders Klostergaard

På femte sal i Nobelparkens bygninger holder professor MSO i teologi, Anders Klostergaard til. Kontoret skaber et indtryk af, at der her arbejder en mand med et tankemylder, der ikke lader sig placere i de flyttekasser, der endnu står halvt udpakkede siden flytningen fra Tåsingevej i 2012.

ORD | JOHANNE NØRTOFT THOMSEN HVORFOR VALGTE DU AT LÆSE TEOLOGI?

»Jeg vidste allerede i syvende klasse, at jeg ville læse teologi. Jeg er opvokset i et aldeles hedensk hjem, hvor de islandske sagaer og Homer stod over biblen. Det har præget mig rigtig meget. Jeg begyndte at gå til præst i syvende klasse, ikke fordi jeg skulle konfirmeres, men ud fra den tanke, som stammer fra Odysséen: »dog er det bedst at jeg selv ser efter og skaffer mig kundskab.« Den tanke har ligget dybt i min opdragelse; min søster og jeg kunne få lov til at tage afstand til alt, dog under forudsætning af, at vi først havde sat os ind i det. Men jeg blev grebet af de ting, jeg mødte i forbindelse med konfirmationsundervisningen. Dog har det aldrig været på tale, at jeg skulle være præst. Jeg tror, at jeg på et tidligt tidspunkt var klar over, at hvis jeg skulle være et sted var det i denne her verden (universitet, red.). Det er også i denne verden jeg er vokset op - med en far, der er professor i nationaløkonomi. Mit ungdomsoprør bestod egentlig blot i at bevæge mig over i det humanistiske.«

HVAD ER DET MED DIG OG SPROGFAGENE?

»Jeg har altid haft en interesse for sprogfagene og er klassisk sproglig fra gymnasiet. Samtidig læste jeg hebraisk fra klokken seks til otte om morgenen ved en semitisk filolog. Det åbner en hel kultur at kunne forstå et sprogs koder og signaler. Vi er intet uden kendskab til historien, der går forud for vores tid. Hvis ikke man har et levende forhold til sin fortid, er man heller ej i stand til at gebærde sig i den nutid man lever i, hvorfor man heller ikke er i stand til at se de ting, der i nutiden er mangelfulde og deraf kunne skabe en bedre fremtid.«



HVORDAN HUSKER DU DIN STUDIETID?

»Som aldeles fornøjelig! Men grundlæggende så opfatter jeg mig stadig som studerende. Det lægger jeg stor vægt på. Jeg har aldrig haft opfattelsen af at det er lagt væk og det er ændret. Det er én lang bevægelse. Jeg er nok en slags evighedsstudent - nu bare med større visakort at gøre godt med. Jeg var i øvrigt i slutningen af min studietid i et græsk-ortodoks kloster og troede at jeg skulle blive der. Indtil fasten kom og de samtidig satte mig til at undervise to nonner i hebraisk. Så faldt jeg fra.«

HVORFOR ODENSE BOLDKLUB?

»Jeg er ikke blot dedikeret, men inkarneret fodboldfan. OB går meget langt tilbage, jeg har selv spillet i OB fra jeg var fem-seks år gammel og har spillet på hold med Thomas Helveg. Jeg har også kampbolden fra den berømte kamp 1994, hvor OB slog Real Madrid på hjemmebane, som jeg fik i kandidatgave med alle spillernes autograf på. Fodbolden er et af de få steder, hvor jeg kan slappe af. Alle andre steder er jeg altid i gang med alle mulige projekter, selv når jeg sidder i teateret bliver

jeg inspireret til nye ting, men med fodbolden giver jeg slip og slapper af.«

ER DU TROENDE SELV?

»Det er et kildent spørgsmål fordi jeg grundlæggende er meget skeptisk overfor den måde vi tænker religion og kristendom på i dag. Tro er en pietistisk kategori og den tanke om, at man skal måle folks tilhørsforhold til kristendom på baggrund af deres tro er en misforståelse. Det store spørgsmål er, om man går hen de gange om året, hvor man skal ofre en ged til guden og offer en ged til guden. Hvis man gør det er det så ikke godt nok? Og jo, det er helt og aldeles godt nok. Jeg vil ikke gå med på den præmis, om jeg er troende eller ikke troende, men jeg vil gerne svare på om jeg er religiøs, for ja, det er jeg. Jeg går i kirke og er en del af folkekirken, men selve spørgsmålet om, det betyder noget specielt for dig eller er det noget som du tror på, jamen jeg forstår ikke hvad der menes. Gik Jesus på vandet? Nej, hvis ikke man går på vandet i dag, gjorde man det heller ikke for 2000 år siden. Verden er på den måde én. Det hellige er noget vi konstruerer - der er ikke noget, der i sig selv er helligt.«

Religionsvidenskaber og buddhist

Den 8. december 2013 (år 2557 i den buddhistiske kalender) tog jeg officielt tilflugt til De Tre Juveler under vejledning af en tysk-vietnamesisk munk, Ærværdige Hanh Gioi. - Og hvorfor nu det?

ORD | STUD.MAG. LISETTE
HEDEDAL

Den gode gamle eksistentielle tvivl og den tærende Weltschmerz havde længe haft et solidt tag i mig, ja, siden barnsben. Alle spørgsmålene vedblev pågående, de næsten bed mig i haserne for intenst og for længe til at jeg opgivende kunne stille mig tilfreds med en almen agnostisk tilgang til den verden, vi befinder os i. Jeg famlede i mørke, ubevidst om og uden tiltro til den slags store øjeblikke i livet, hvor de gunstige potentialer sammenfalder i tid og sted til et øjeblik, der i al sin kraft vender alt på en tallerken. Jeg forsøgte at nærme den kristne folkekirkelige tro, som jeg nu en gang var døbt og konfirmeret i, men uden held. Ivrigt begyndte jeg at studere og læse vidt og bredt om buddhismen – vel at mærke ikke litteratur, der blev behandlet i undervisningen, men værker forfattet af munke og nonner, overrakt til mig af en nær vietnamesisk bekendt. Gradvist faldt den ene brik efter den anden på plads (hvilket endnu står på i og med at jeg selvfølgelig ikke er oplyst), og jeg blev i stand til at se verden omkring mig med en forståelse og dyb medfølelse, stærkere end jeg nogensinde havde før havde oplevet. Nogle af konsekvenserne heraf var, at jeg valgte at trappe ud af mit kødforbrug, blive vegetar og kvitte alkohol (i overensstemmelse med 1. og 5. forskrift for lægfolk). Fuldstændig overvældet og med brændende nysgerrighed blev det klart for mig at det karmiske vendepunkt havde udspillet sig for øjnene af mig, samt at svaret ikke skulle søges eksternt, men gennem en bearbejdelse af egne perceptionsmønstre.



FOTO | PRIVAT

»Therefore try to understand the mystery of the Buddhas, the holy masters of the world; forsake all doubt and uncertainty: you shall become Buddhas; rejoice!« (The Lotus S tra, kap. 2, v. 114)

”EN RELIGIØS RELIGIONSVIDENSKABELIG?!”

For mig er det ingenlunde forbundet med nogle hindringer af faglig og videnskabelig art at være buddhist og samtidig studere religionsvidenskab. Det er blevet mig klart, at religionsvidenskab kun er en videnskab – lige såvel som andre studier. Når vi går med videnskabens fane forrest vil vi ramme en mur, når vi taler om at forstå religion (sandsynligvis også derfor vi hovedsagligt arbejder med at beskrive dem); religionernes trosforestillinger går et spadestik dybere, end vi kan nå med vores pen og papir. Hos mig står buddhismen dog med en lærdom større og stærkere end hvad man kan indhegne under begrebet ”religion”. Dharmen transcenderer flere sfærer end vi kan begribe, og at opnå selv den mindste indsigt er en usammenlignelig glæde, der gavner dig som menneske (forhåbentlig) resten af dine dage.

Kort fortalt, som formuleret hos Reginald A. Ray (buddhist og Ph.D. i religionshistorie) i hans Buddhist Saints in India – A Study in Buddhist Values and Orientations: ”Learning, the Buddha seems to say, has no virtue in and of itself but must be measured by its ability to lead directly to liberation”.

INTET TILFÆLDE

Vigtigt er det at understrege, hvorledes eventuelle forklaringer på en buddhistisk konversion som min ikke bør ende i ræsonnerende, humanistiske påskud samt en forestilling om at enhver religiøs bevægelse kunne have ”stilnet min eksistentielle hunger”; Nej, det er ikke fordi jeg mødte min kæreste, som ”tilfældigvis” var vietnamesisk buddhist og således blev det buddhismen for mig – jeg har også bl.a. kristne, muslimske og ateistiske venner, der således har åbnet andre verdener også. Det lå i kortene, så at sige.

Religion på tværs – for og af studerende

Under overskriften "religion til diskussion" blev der på den årlige konference for religionsstuderende diskuteret emner som klima, dimensionering og omskæring. Der blev også plads til reception for udgivelsen af andet bind af »Religionsforskningen før og nu.«

ORD | NINNA M. K. REVSBECH

I de gråklædte, funktionalistiske bygninger på Syddansk Universitet mødtes omkring 120 studerende og en række forskere fra Aarhus-, Københavns- og Syddansk Universitet for at diskutere religion. Siden 2009 har et samarbejde om vidensdeling på tværs af religionsstudierne været en realitet, og i år var ingen undtagelse. Seks forskere, to fra hvert universitet, var af studerende inviteret til at holde oplæg under konferencen, der varede i to dage.

ALT TIL DISKUSSION

I år var det temaet "religion til diskussion", som satte rammen for oplæggene. Det første blev indledt af AU's egen Jesper Sørensen, der stillede sig kritisk overfor den klassiske metodologiske tilgang til religionsvidenskaben, som hævder at være agnostisk. Han pegede dog på, at den faktiske tilgang er en metodologisk ateisme, da vi som analytikere ofte indtager den position at anskue religion som blot et produkt af menneskets

psyke. Fejlen er, at vi derved indtager en subjektiv position overfor religion, hvor vi hævder at være beskrivende, men ender med at være bedømmende. Dag to bød på oplæg af blandt andre Jørn Borup, også fra AU, der slog et kærkomment slag for religionsfagets relevans midt i disse dimensionerings- og "djøfiserings-tider". Det, vi som religionsvidenskabere kan, og som adskiller os fra andre humanister, er, at vi med vores viden om religion kan og skal turde kritisere religion, når religion er kritisabel. Vi skal eksempelvis turde anerkende, at angrebet i København i februar også har noget med religion at gøre og ikke bare bortforklare det af frygt for at blive kaldt "islamofober".

Jens André Herbener fra SDU sluttede af med et oplæg om religion og klimakrise, hvor han blandt andre årsager adresserede verdens klimaproblemer til de monoteistiske religioner, der med sin menneskeforherligelse og naturforagt har fremavlet et instrumentelt forhold til naturen. Hvor tidligere dominerende

religioner så alt i denne verden som besjælet, har de monoteistiske religioner projiceret denne besjæling væk fra verden. Alt håb er ude, hvis ikke vi forkaster vores antropocentrisme – tilsyneladende, for heldigvis manede Jens André Herbener slutteligt et lille glimt af optimisme ind hos forsamlingen ved at konkludere, at der dog er flere religioner, også de monoteistiske, som har tilført sig en "grøn profil" og forsøgt at revolutionere sig selv indefra.

RELIGIONSFORSKNINGEN FØR OG NU

Som noget særligt var der i år blevet gjort plads til reception for udgivelsen af en samlet dansksproget forskningshistorie, som man kunne forstå på ophavsmændene havde været noget længe undervejs. Derfor var det med stor glæde og entusiasme, at blandt andre Tim Jensen fra SDU og Armin Geertz kunne fremvise resultatet af mange års arbejde med at indsamle nyt materiale og oversætte gammelt. De havde inviteret et par af bidragsyderne til SDU for at fortælle om deres bidrag til antologien.

EN HYLDEST TIL RELIGIONSFAGET

Ideen med konferencen er at »styrke fællesskabet mellem de religionsvidenskabelige uddannelser« og er »en hyldest til religionsfaget og dets mange nuancer«, som det står beskrevet på foreningens hjemmeside. Foreningen »Religion på tværs« er udgjort af en gruppe studerende fra de tre universiteter, der hvert år påtager sig den store opgave at arrangere en konference for os studerende. Flere studerende har hvert år tilsluttet sig initiativet, der er en oplagt mulighed for at udvide sin horisont om emner, man måske ellers ikke kendte til, og at møde studerende fra de andre universiteter.



FOTO | RELIGION PÅ TVÆRS

Religious Rebel by Heart

I forbindelse med Madonnas kommende koncert i Jyske Bank Boxen i Herning d. 17. november i år, samt hendes nyeste studiealbum, »Rebel Heart«, der netop har ramt gaderne herhjemme, har FigenBladet kastet et blik på popdronningens til tider kontroversielle karriere.

ORD | KRISTINE LYG

Vi kender hende bedst for hits som »Like a Virgin«, »Like a Prayer« og »Papa Don't Preach« - Madonna er uden tvivl en af verdens helt store popdronninger. Du har måske også bemærket at Madonna ikke er bange for at bruge sin store verdenssucces til at provokere i krogene - og måske i særdeleshed når det gælder om at rykke på de religiøse smertegrænser. Man skal kun kaste et enkelt blik på musikvideoen til »Like a Prayer« fra 1989, for at opdage, at Madonna fremprovokerer reaktioner hos flere religiøse grupper med sin korsafbrænding i Ku Klux Klan-stil, og med sin brug af religiøse symboler. Med videoen blev hun lagt for had af

Vatikanet, og Pave Johannes Paul II opfordrede hele det italienske folk til at boykotte alle popdronningens koncerter i forbindelse med hendes verdensturnéer.

»PAPA, I KNOW YOU'RE GOING TO BE UPSET«

Madonna blev opdraget stærkt katolsk i et hjem, hvor nogle af hendes daglige rutiner bestod af morgenmesser før solen stod op, og hvor huset altid var fyldt med nonner og præster. Hendes mor døde da Madonna var bare 5 år gammel, og dette fik stor indflydelse på Madonnas senere oprør med den konservative opvækst, som hun ihærdigt forsøgte at slippe væk fra. Hun rebellerede og begyndte at afvise sin

religiøse baggrund, ved for eksempel at udskifte sit konservative tøj med noget mere seksuelt udfordrende, gerne i kombination med korstegnet om halsen. Derudover også ved at begå sig i undergrundsmiljøer og besøge natklubber for homoseksuelle. Med hittet »Papa Don't Preach«, giver Madonna et tydeligt udtryk for, at hun gerne tager kampen op mod konservative, patriarkalske autoriteter, hvad end det måtte være paven eller sin far.

EN VERDEN AF POPULÆRKULTUR OG PROVOKATION

Under sin verdensturné i 2006 bragte Madonna endnu engang sindene i kog med sine vilde sceneoptrædener. Under koncerterne lod Madonna sig korsfæste med tornekrone på hovedet, hvilket skabte stor forargelse. Dette satte gang i kontroverser mellem Madonna og både Rusland, Tyskland og Italien (endnu engang), der offentligt tog afstand fra hende, på grund af den udtalte blasfemi. Det var ikke udelukkende de kristne ledere, der begyndte at protestere mod Madonnas religiøse provokation, også muslimske og jødiske ledere følte sig ramte af den frisindede popdronning. På Madonnas 13. studiealbum, »Rebel Heart«, kan vi glæde os til numre som »Holy Water« og »Messiah« og kun vente på Pave Frans' og Vatikanets reaktion herpå. Madonna er dog ikke ene om at bruge populærkulturen som en platform for provokation. Måske er du bekendt med den berømte og berygtede Kanye West, der gerne går under navnet »Yeezus«, og ikke holder sig tilbage, når det kommer til at sammenligne sig selv med Jesus Kristus. Hvis du i øvrigt er til religiøs provokation i en noget mildere boldgade end den Madonna befinder sig i, kan du på dette års Roskilde Festival høre Father John Misty, tidligere kendt som J. Tillman, en amerikansk singer-songwriter, der ligeledes har revet sig løs fra sin konservative, religiøse opvækst, og som blandt andet har skrevet numre som »Funtimes in Babylon« og »Holy Shit«.

FOTO | WIKICOMMONS



Madonna under sin verdensturné tilbage i 2006, hvor hun korsfæstes.

Ret til at være forskellige eller ens?

Multikulturalisme er aktuelt som aldrig før. Danske politikere taler jævnligt om indvandring, integration og sammenhængskraft, men hvordan går man overhovedet til de politiske udfordringer, der følger i kølvandet på kulturmøder?

ORD I MALIK CHRISTIAN REIMER
LARSEN

Hvordan får man mennesker fra vidt forskellige kulturer til at leve fredeligt side om side med hinanden i det samme samfund? Globalisering og migration betyder, at multikulturalisme ikke kun er et teoretisk emne, men i stigende grad en praktisk virkelighed, der kalder på politisk stillingtagen. For hvordan skal et samfund forholde sig til denne stigende forskellighed? Indvandring og dennes relaterede emner har de seneste årtier stået højt på den politiske dagsorden og mon ikke, om det også kommer til at spille en central rolle ved det kommende folketingsvalg. Nogle har sikkert allerede lagt mærke til statsminister Helle Thorning-Schmidts nye (valg)plakater om asyl- og udlændingepolitik. Netop den politiske håndtering af det multikulturelle samfunds udfordringer var det, jeg valgte at se nærmere på i mit bachelorprojekt, hvor jeg analyserede sidste års ændring af den danske lovgivning om rituel slagtning ud fra to for mange velkendte herrer: Charles Taylor og John Rawls.

DYREVELFÆRD ELLER RELIGIONSFRIHED?

Helt grundlæggende kan man sige, at al diskussion om multikulturalisme hviler på en betoning af enten retten til at være forskellig fra andre eller retten til at være ens. De, der har haft faget Religionsfilosofi og etik vil genkende de to tilgange som forskels- og lighedspolitik. Når en betoning skal munde ud i en lov, bliver spørgsmålet, om der skal være en vis fleksibilitet i forhold til forskellige verdenssyn (ret til forskellighed) eller der skal gælde de samme regler for alle (ret til at være ens). Hvad gør vi for eksempel, når slagtning i Danmark ikke må foregå uden bedøvelse, men både muslimer og jøder siger, at slagtedyret ifølge deres religion



FOTO | PIXABAY

Hvad gør vi, når slagtning i Danmark ikke må foregå uden bedøvelse, men både muslimer og jøder siger, at slagtedyret ifølge deres religion ikke må bedøves?

ikke må bedøves? Handler sådan en sag om dyrevelfærd eller religionsfrihed, og skal der være særlige slagtere regler for muslimer og jøder? Tidligere var det muligt at søge om dispensation fra bedøvelse ved rituel slagtning, men det blev afskaffet for godt et år siden. Derfor må man i et eller andet omfang konkludere, at dyrevelfærd i dette tilfælde overtrumfede religionsfrihed, og at afskaffelsen var et skred fra en politik, der tillader fleksibilitet til en politik, der satser på ens regler for alle.

DET KRÆVER FLEKSIBILITET

Demokratiet har i kraft af sit flertalsvælde en indbygget mangel i forhold til minoriteter. Der er altså en magtforskel mellem majoritet og minoritet, der i et multikulturelt samfund risikerer at overse etniske mindretal. Dermed selvfølgelig ikke sagt, at minoriteter altid skal have deres egne love, men vil man mødet med andre kulturer må det nødvendigvis forde en vis mængde fleksibilitet – vil Charles Taylor i hvert fald mene. Det, som mit bachelorprojekt da også viste

i sagen om rituel slagtning, var netop denne magtesløshed hos minoriteterne, der til trods for deres overholdelse af demokratiets spilleregler, havde svært ved at få et ord indført. Selvfølgelig er ingen frihedsrettigheder absolutte (heller ikke religionsfrihed), da de altid begrænses af andre frihedsrettigheder, men Lisbet Christoffersen, professor ved Roskilde Universitet, skriver i antologien Fremtidens danske religionsmodel, at religionsfriheden ikke altid får den bundklang i diskussioner, som den er formuleret med – måske var denne ændring et sådant tilfælde?

Medier forsimples præsters tro

Danskerne har ivrigt deltaget i den offentlige debat, efter en præst betvivlede centrale elementer i Biblen, men kritikken er ikke kun rettet mod præsten. Flere påpeger, at medierne begrænser den teologiske diskussion.

ORD | KATRINE HARTMANN

»Af jord er du kommet, til jord skal du blive, af jord skal du igen opstå.« Ordene bliver sagt af præsten under kristne begravelser, mens der bliver kastet jord på den afdødes kiste, og ordene henviser til genopstandelsen og det evige liv. Sikkert er det dog ikke, at præsten selv tror på det, og det har vist sig uvelkomment. Det udløste ramaskrig hos danskerne, da Per Ramsdal, sognepræst i Sydhavn Sogn, stod frem og fortalte, at han i forbindelse med begravelser og bisættelser benyttede sig af en nødløgn, og at han hverken troede på skabelsesberetningen eller Jesus' opstandelse. Han har siden, efter en tjenstlig samtale med Københavns biskop, Peter Skov-Jakobsen, trukket udtalelserne tilbage, men de nåede at skabe stor debat, og det er ikke første gang, sådan en sag har set dagens lys. Historien gentager sig selv. Thorkild Grosbøll, tidligere sognepræst, blev i 2003 kendt som 'Præsten, der ikke tror på Gud.' Hans forståelse af kristendom rummede hverken en skabende og opretholdende Gud eller en forestilling om opstandelse og evigt liv. Dengang udløste de kontroversielle udtalelser også heftige diskussioner, men hvorfor reagerer danskerne så stærkt på præsternes tro – eller mangel på samme?

PRÆSTENS ROLLE

Marie Vejrup Nielsen, lektor i Religionsvidenskab ved Aarhus Universitet, fortæller, at størstedelen af folkekirkens medlemmer kun møder kirken ved begivenheder, som konfirmationer og begravelser, der har stor betydning for familien. Det er her fra de fleste kender til præsten: »Danskerne har en holdning til, hvordan præster skal tro, fordi ritualerne er så vigtige for dem. Det handler om autenticitet og den funktion, som præsten har for folkekirkens medlemmer, og dermed er det indirekte medlemmerne, der bestemmer, hvordan præsterne skal tro.« Særligt begravelsesritualet skal

være både rigtigt og autentisk, fordi det er af speciel betydning og enormt følelsesladet for de pårørende, og derfor kom der så stærke reaktioner på Per Ramsdals brug af ordet nødløgn i forbindelse med rituallet, uddyber Marie Vejrup Nielsen: »Præsten står i en situation, der er meget sårbar, og det nedbryder tilliden mellem præsten og kirkens medlemmer.«

MANGEL PÅ NUANCER

Danskernes stærke reaktioner bunder dog ikke alene i præsternes udtalelser,

men i lige så høj grad i mediernes evne til at køre sagerne op: »Medierne spiller en kolossal rolle i disse sager. Der kan sagtens forekomme udtalelser om opstandelsen, som heller ikke stemmer overens med, hvad mange medlemmer tror, præster tror på, fra prædikestolen om søndagen, men det skal i medierne, før der kommer en så voldsom reaktion,« forklarer Marie Vejrup Nielsen og fortsætter: »Desuden skal det røre dér, hvor de almindelige medlemmer har at gøre med folkekirken, som ved blandt andet begravelser. Så



FOTO | SYDHAVN SOGN

Per Ramsdal udløste i juledagene 2014 ramaskrig blandt danskerne, da han stod frem og sagde, at han hverken troede på skabelsesberetningen eller Jesus' opstandelse. Udtalelserne har han dog siden trukket tilbage.

bliver reaktionerne stærke.« Samme holdning deler Poul Joachim Stender, sognepræst i Kirke Saaby Sogn, og tilføjer, at sagerne altid forenkles, når de kommer i offentlighedens lys. I virkeligheden er de langt mere nuancerede: »Sagen med Per Ramsdal er både blevet misforstået og simplificeret. Det er blevet fremstillet som om, han ikke tror på Jesus' opstandelse fra de døde. Det gør han. Han har bare en anden tolkning af det. Han forstår det ikke fysisk, men som at kærligheden altid er stærkere end døden.« De metaforiske tolkninger er Poul Joachim Stender dog ikke selv tilhænger af. Han mener, der er opstået en tendens til, at Jesus ikke skal have krop og blod, men at alt bliver billedliggjort. Marie Vejrup Nielsen vurderer alligevel, at langt de fleste præster har en meget nuanceret forståelse af opstandelsen, og at trosspørgsmål ikke kan blive besvaret med ja og nej; religionsspørgsmål er ofte svære at få ned i så faste kategorier.

TRO PÅ FLERE NIVEAUER

Marie Vejrup Nielsen mener, at efter sager som med Thorkild Grosbøll og Per Ramsdal, er flere præster bevidste om, at deres udmeldinger kan blive opfattet som hårde: »Det er præster, der med deres deltagelse i debatten ønsker, at kirkens medlemmer skal tage stilling til deres egen tro og være mere intellektuelt aktive i kirken. Det med nødløgnen, var så at gå for langt.« Hun påpeger dertil det interessante i, at præster skal tro på én bestemt måde, mens medlemmer af kirken kan få deres børn døbt, uanset om de siger, de er troende eller ej. Her ser det ud til, at medlemmernes religionsfrihed er enorm til forskel fra præsternes. Forskellen er med til at understrege de flere niveauer, som diskussionerne om tro foregår på. »Præsterne diskuterer den teologiske udlægning af de kontroversielle udsagn, mens medlemmernes vrede er rettet mod præstens funktion,« siger Marie Vejrup Nielsen. Poul Joachim Stender forklarer: »Det kræver teologisk træning at høre,

hvad Per Ramsdal i virkeligheden siger, fordi det er meget mere nuanceret end det fremføres i medierne,« og han henviser igen til, at Per Ramsdal er troende, men at han har en metaforisk tolkning.

TOLKNINGER AF TROEN

Præsterne bliver i højere grad bærerne af kristendommen, og derfor har det, efter Per Ramsdals udtalelser, været vigtigt for flere præster at holde fast i den traditionelle tro, der bekræfter befolkningens forestillinger om religionen, fortæller Marie Vejrup Nielsen.

Hun uddyber, at kristendom og tro i dag betinges af præsternes personlige tro. Det genkender Poul Joachim Stender: »Jeg har været inde på det i mine egne prædikener, nærmest en slags modprædikener til Per Ramsdals holdninger, og jeg møder taknemmelighed i min menighed over, at jeg ikke deler hans holdninger.« Han ser alligevel positivt på debatterne, da det viser, der fortsat er liv i folkekirken, og han er samtidig sikker på, at det vil vælte frem med lignende sager i fremtiden. Marie Vejrup Nielsen tror dog ikke, reaktionerne vil blive færre, fordi sagerne bliver flere – danskerne værner sig ikke til de stærke udmeldinger – og hun begrundet det med, at den dybere diskussion ikke når ud til alle: »Vi vil



»Præsten sår tvivl i en situation, der er meget sårbar, og det nedbryder tilliden mellem præsten og kirkens medlemmer,« forklarer Marie Vejrup Nielsen om Per Ramsdals brug af ordet nødløgn i forbindelse med begravelsesritualet.

fortsat se voldsomme reaktioner på sådan nogle sager, fordi danskerne ikke som sådan ændrer deres syn på, hvad en præst er eller skal være. I teologiske sammenhænge bliver der skrevet mange nuancerede artikler om disse emner, men de kommer ikke bredt ud til hele befolkningen,« og dermed understreger hun, at den interne teologiske debat er langt mere nuanceret, end den fremstilles i medierne. Når præsten kaster jord på kisten og taler om genopstandelse og et evigt liv, er det derfor ikke sikkert, at præsten hverken tror på det bogstaveligt eller fuldstændigt afviser det. Der findes mellemveje og tolkningsmuligheder – også for præster.

FigenBladet søger nye skribenter!

Vi er på *FigenBladet* en redaktion af engagerede studerende, der hvert semester skriver om det, vi synes er mest interessant.

OG VI HAR BRUG FOR NYE SKRIBENTER!

Så hvis du har lyst til at indgå i et spændende samarbejde på tværs af studierne Teologi, Religionsvidenskab og Arabisk- og Islamstudier, tilbyder vi et studierelevant frivilligt job.

Jobbet giver erfaring med journalistisk formidling, garanti for masser af spændende faglige diskussioner og mulighed for at undersøge lige præcis dét, du synes er spændende. Arbejdsbyrden er varierende og kan tilpasses dine behov.

Hvis din indre skribent er blevet vakt, så skriv straks en ansøgning til redaktionen på ninnamkr@gmail.com eller johannenoertoft@gmail.com

Med venlig hilsen
Redaktionen

TEOLRÅDET

Debatmødet var en succes!

Torsdag den 16/4 afholdte Teolrådet et stort debatmøde for alle teologistuderende, hvor de studerendes studieforhold var på programmet. Efter forskellige oplæg, og efter en kort debat, kunne hurtigt konstatere at mange af vores problemer på studiet kan koges ned til et spørgsmål om studiemiljø - et spørgsmål om at vores undervisning skal ligge i bygn. 1451/53.

Vi mangler ganske enkelt muligheden for at støde sammen og snakke.

Javist kan vi mødes og snakke sammen, og Axis Mundi giver også rimelige muligheder for det, men når de fleste studerende ikke har deres daglige gang i bygningerne 1451/53, så er det svært at mødes tilfældigt.

Vi blev derfor enige om på stormødet, at igangsætte en underskriftindsamling, som skal gøre universitetsledelsen opmærksom på problemet – et problem som skal løses nu.

Vi vil samtidig arbejde på at samle 2 til 3 årgangsrepræsentanter fra hver årgang, som skal være med til at udgøre rygraden i vores studenterorganisering.

Så i de kommende dage og uger vil vi arbejde på en plan for underskriftindsamlingen og samlingen af årgangsrepræsentanter.

Vil du være med, så skriv til Simonjylov@hotmail.com

Sammen kan vi skabe fremtiden!
Simon Jylov, Formand for Teolrådet



At gå efter drømmen

2015 har på alle måder været et hæsblesende år for mig, da jeg fra 5. januar begyndte som gymnasielærer i Aalborg, samtidig med, at jeg færdiggør mit speciale. Jeg ville lyve, hvis jeg sagde, at det var let, men det er til gengæld det hele værd.

ORD | STUD.MAG. REGINA ULF CHRISTENSEN

Jeg har altid vidst, at jeg skulle være underviser, hvorfor jeg først søgte at udfylde denne drøm ved at læse på lærerseminariet. Til trods for at læreruddannelsen er et interessant og givtigt studium, fandt jeg gennem uddannelsens fire år frem til, at jeg gerne ville undervise på et højere niveau, end det lader sig gøre i folkeskolen. Derfor fortsatte jeg jagten på undervisningsdrømmen på Aarhus Universitet, hvor jeg i skrivende stund arbejder på mit religionsvidenskabelige speciale og har afsluttet mit tilvalg på Nordisk sprog og litteratur.

NÅR KLICHEEN PASSER

Da jeg gennem hele min uddannelse har været fuld bevidst om, at endemålet var at blive underviser, har jeg brugt meget tid på at skaffe relevant erfaring til CV'et. Jeg har grundet min læreruddannelse haft flere vikariater i folkeskolen, hvilket selvsagt har resulteret i, at mine undervisningskompetencer er blevet forbedrede. Ydermere blev jeg ansat som instruktør i Studium Generale på Religionsvidenskab, hvor jeg fik lov til at undervise på et niveau, som både kunne forbedre og udfordre min faglige og undervisningsmæssige kunnen. Som studerende bliver man hurtigt træt af formaninger om, hvor vigtigt det er at skaffe studierelevant arbejde, da studielivet i sig selv er udfordrende, når man som studerende gerne vil klare sig godt, men jeg må tilslutte mig 'klicheen' og hævde, at jeg formentlig ikke havde været, hvor jeg er i dag, hvis jeg ikke havde gjort mig disse arbejds erfaringer.

FRA PESSIMIST TIL REALIST

Da jeg gik i gang med at skrive speciale, besluttede jeg mig for at sende nogle ansøgninger. Jeg tænkte om ikke andet, at jeg ville få god erfaring med at skrive

ansøgninger, men jeg regnede egentlig ikke med at høre noget fra de forskellige arbejdspladser, fordi jeg endnu ikke er færdiguddannet. Jeg brugte dog lang tid på at sætte mig ind i de forskellige gymnasiers værdigrundlag, således at jeg kunne målrette min ansøgning bedst muligt. Jeg fik afslag fra det første sted, jeg søgte, men på den 2. ansøgning var der bid. Jeg blev ringet op om jobsamtale og takkede selvfølgelig ja. Jeg forberedte mig på bedste vis til samtalen, men jeg var til stadighed pessimistisk og blev enig med mig selv om, at jeg måtte tage samtalen som en god oplevelse og en god mulighed for at få indblik i, hvordan en jobsamtale forløber. Udfaldet af jobsamtalen blev ganske anderledes end forventet, da ansættelsesudvalget tillagde min tidligere erfaring stor betydning, og jeg fik således jobbet.

NÅR DRØMMEN GÅR I OPFYLDELSE

For øjeblikket underviser jeg således fire 3.g.-hold i religion og et enkelt 1.g.-hold i dansk. Jobbet er både krævende og interessant. Det er virkelig givtigt, at man får lov at anvende al den viden, som man i årenes løb har opnået, og det er berigende at se, hvordan eleverne kan lade sig inspirere. Når dette er sagt, skal man imidlertid ikke tro, at gymnasielærerjobbet alene er en dans på roser. Der er rigtig meget forberedelse til både undervisning og vejledning. Der er afleveringer, som skal rettes. Der er



FOTO | PRIVAT

møder, og sidst men ikke mindst er der mange pædagogiske udfordringer. Dette kræver enormt meget tid og energi fra en (næsten)nyuddannet, og det er ikke meget fritid, man har, når der skal skrives speciale sideløbende. Alligevel ville jeg ikke gøre noget om – jeg holder meget af min nye arbejdsplads og af at undervise med alt, hvad dette indebærer.

Generalforsamling i Teologisk Forening, samt oplæg ved cand. theol., ph.d.-stipendiat Mattias Skat Sommer

RECEPTIONEN AF LUTHERS TRESTANDSLÆRE I DANSK TEOLOGISK OG OPBYGGELIG LITTERATUR MELLEM REFORMATION OG ENEVÆLDE.

I mit ph.d.-projekt undersøger jeg den tidligmoderne danske reception af Martin Luthers såkaldte trestandslære, ifølge hvilken det menneskelige samfund er opdelt i tre, nemlig husstand, stat og kirke. Jeg ser på to receptionsgrupper: Den teologiske litteratur, som var beregnet til universitetets uddannelse af præster, og den opbyggelige litteratur, som var beregnet til lægfolkets daglige praxis pietatis. Trestandslæren er et udtryk for en tæt sammenhæng mellem teologi og socialteori, og projektets formål er at afklare denne sammenhængs bidrag til udviklingen af en dansk, luthersk konfessionel kultur.

Der serveres pizza efter oplægget, hvor der også vil være optagelse af nye medlemmer til bestyrelsen. Kom og vær med!

Dato: Fredag d. 29. maj
Tid: 15:00
Sted: Bygn. 1453, lok. 116

MENNESKEOFRING, TRICKS OG TRO

FOREDRAG VED RANE WILLERSLEV – PROFESSOR I ANTROPOLOGI PÅ AARHUS UNIVERSITET

Hvordan ville historien om Abrahams næsten gennemførte ofring af Isak tage sig ud, hvis det blev set igennem tjuktji menneskeofringer og omvendt?

Med inspiration i Dumonts idé om, at en fremtrædende værdi har indbygget sin egen modsætning i sig, vil jeg vise, at det der fremtræder som de dominerende værdier i begge ofringstraditioner, er så dybt forbundne at tricks (hos tjuktji) bliver skyggen af tro (hos Abraham) og omvendt. På visse tidspunkter vil den ene eller den andens dominerende værdi blive fanget af sin egen skygge, og på den måde slå over til sin modsætning. Denne reversibilitet skal holdes op imod en alt-dominerede værdi, som begge traditioner deler; nemlig den nødvendige hierarkiske distance mellem mennesket og det guddommelige. Alt dette vil tillade os at se Abrahams prøve i et nyt lys, som står i direkte modsætning til den fremherskende fortolkning: Kan det være, at det er Gud, der bliver sat på prøve af Abraham?

Dato: Tirsdag d. 12. maj
Tid: kl. 18.30
Sted: Bygning 1441, auditorium 2

Alle er velkomne - tilmelding er ikke nødvendig.

Royalist eller ej?

I den forgangne tid har der været et overordenligt stort fokus på vores allesammens kongehus, idet HKH Dronning Margrethe II fyldte 75 år. Både i medier, i kultur og i daglig tale har emnet fyldt. Men er monarkiet ikke helt og aldeles forældet og en udemokratisk anordning i vores ellers så politisk korrekte land?

Jeg går ind under prædikatet; skabsroyalist, og jeg elsker glansbilledet med familien i pænt tøj. Jeg følger med i deres børns liv, deres glæder og sorger og går heller ikke af vejen for at se en royal fest eller to i medierne. Jeg er oprigtigt stolt af vores Dronning og hendes familie. Men samtidig kan jeg sagtens forstå de kritiske røster; er det i orden at være så snobbet, at man ikke vil lytte til journalisters spørgsmål, medmindre de bruger den rigtige titulering? Er det i orden, at drøne forbi køen over en stormlukket Storebæltsbro blot fordi man er Kronprins? Og hvor mange statskroner er det egentlig rimeligt at hælde ned i et stort sort royalt hul med et kongehus som ikke har en egentlig magt længere? Får vi noget til gengæld andet end glitter og nytårstafler på tv?

Jeg vil mene at der, skjult i glimmeret, ligger argumenter for at bibeholde det gamle kongehus. Om man kunne lide fejringen eller ej, synes jeg det bidrog til en samletthed i vores lille land - og det vil jeg mene, at kongehuset kan: samle folket. Måske er det kun som et apolitisk glansbillede med vandkæmmet hår, men vi sidder der jo stort set alle sammen nytårsaften, når landsmoderen indtager sendefloden. Det er et eventyr, som vi, trods skandaler og onde tunger, følger med i - og som har opbakning fra et stort flertal i befolkningen. Selvom der er kritikpunkter nok at lytte til, så finder vi os i forskelsbehandlingen mellem eventyret og vores egen hverdag, fordi vi stadig finder en vis værdi i kongehuset.

Kongehusets fremtid har flere gange været til debat og opbakningen i befolkningen er dalende. Måske fordi der findes flere af min slags; skabsroyalister, som dog trækker sig, når skandalerne bliver for mange og regningen for festen for stor?

Johanne Nørtoft Thomsen

Tag bladet fra munden

AF SIMON NØRGAARD IVERSEN, PH.D.-STUDERENDE
V/ RELIGIONSVIDENSKAB

Som studerende på et universitet har man begivet sig ud på en rejse. En dannelsesrejse om man vil, hvor man bevæger sig henimod både et fast mål (et eksamensbevis) og et mere udefinerbart mål (dannelse). Tidens strømninger vil, at vi studerende hurtigt muligt bevæger os mod det faste mål, eksamensbeviset, og videre ud på arbejdsmarkedet. Førhen var der ellers tradition for, at dannelsesrejsen

startede med, at man besøgte Europas klassiske rødder; i nyere tid har man ofte søgt til Østen. Bagefter kunne man så tage sin uddannelse, og dannelsen bestod dermed af to takter. Nu bliver den slags kaldt for fjumreår, og den eneste dannelsesrejse, der accepteres, er uddannelse, men det skal dog helst gå hurtigt. Derfor er vores uddannelse dyrebar. Den før så højt besungne dannelsesrejse er altså under beskyldning fra flere sider, mest presserende fra fremdriftsreform og dimensioneringsplan. Hvis vi på magisk, eller videnskabelig, vis kunne springe rejsen over, og blot arrive ved målet, ville alt tilsyneladende være godt.

Men hvis alle veje, som bekendt, fører til Rom, så er det ikke målet, men rejsen, og hvad vi lærer undervejs, der er interessant. Når vi ankommer, hvilken bagage vil vi så indfinde os med? Vil den være vægtig eller flygtig? Sådan et spørgsmål er relevant, for den viden vi tilegner os tilegner vi ikke blot, for at kunne omsætte den til materielle goder og kapitalpension. Vi tilegner os viden, i lige så høj grad, for at kunne materialisere et selv. Et rationelt, reflekteret og selvbevidst selv. Som AUs gamle logo smukt forkyndte det, vi "søger i dybet den faste grund". Men som studerende er vi i dag bundet på hænder og fødder sammenlignet med de mange privilegier, der var skænket vores forgængere. De privilegier som de politiske beslutningstagere i sin tid selv nød godt af må dog forfægtes. Med andre ord må vi studerende gøre op med os selv om vi ønsker, at universitetet skal være en pølsefabrik, eller om ikke der findes højere og mere værdige aspirationer at stræbe efter - og så ellers tage bladet fra munden.



FOTO | MEDIAFDELINGEN MOESGAARD

Ph.d.-studerende

- studerende eller forsker og underviser?

ORD | PH.D. STUDERENDE
V/ RELIGIONSVIDENSKAB

JOHANNE LOUISE CHRISTIANSEN

For ca. 3½ år siden fik jeg tilbudt et 4+4 ph.d.-stipendium på Det Teologiske Fakultet ved Aarhus Universitet. Dengang var Teologi, Religionsvidenskab og Arabisk- og islamstudier placeret på Tåsingevej og fra en studerendes synspunkt syntes tingene dér at gå sin vante gang. Jeg tænkte, at overgangen fra 'almindelig' studerende til ph.d.-studerende ikke umiddelbart ville bringe de store omvæltninger for mig. I skrivende stund er de tre fag adskilt og ligger i Nobelparken under det store og udefinerbare Faculty of Arts. Jeg har under hele min uddannelse stået med et ben i to lejre: Min bachelorgrad er i Religionsvidenskab med Arabisk- og islamstudier som tilvalg, min kandidatgrad er i Arabisk- og islamstudier med fag fra Religionsvidenskab og min ph.d.-uddannelse er under programmet Antropologi, Internationale Studier og Religionsvidenskab. Den 4-årige ph.d.-uddannelse, som jeg i 2011 sagde ja tak til, er nu ved at være færdiggjort og inden for en (u)overskuelig fremtid skal en afhandling foreligge. Selvom jeg stadig har masser at lære, kan jeg nu slå fast, at jeg ikke længere føler mig som en studerende – ph.d.-uddannelsen blev alligevel en stor omvæltning for mig. Jeg kan også endelig kvalificeret svare på et spørgsmål, jeg er blevet stillet utallige gange: Hvad laver en ph.d.-studerende egentlig?

PROJEKTET

En ph.d.-studerende arbejder først og fremmest på sit projekt (det er en sandhed med modifikationer, som jeg vil vende tilbage til). Mit projekt tager udgangspunkt i Koranen som tekst og angår basalt set hvordan en bestemt sproglig rod optræder heri. Koranen er fremført og skrevet på arabisk, et semitisk sprog, der er opbygget omkring et såkaldt rod-system. Dette vil sige, at de fleste ord grundlæggende

består af en kombination af 3 konsonanter, der afhængigt af verbalstamme og ordklasse kan få tilføjet forskellige affikser. Mit projekts sproglige rod, z-l-m, kan på den måde både betyde 'urethandlen' (zalim), 'undertrykkelse' (zulm) og 'mørke' (zulumat) i forskellige substantiviske former. Roden z-l-m optræder 315 gange i Koranen, og det primære formål i mit projekts første del er at vise, hvordan disse forekomster opfører sig. For eksempel kan man se, at roden som

aktivt participium ofte forekommer i formulariske fraser, der fungerer som metatekstuelle kommentarer til den generelle løbende diskurs. Man kan også se at rodens betydningskompleks lægger sig tæt op af den centrale rod k-f-r 'utaknemmelighed' eller 'vantrø'. Mit projekt omhandler således især de negative moralske begreber i den koraniske tekst. Projektets anden del fokuserer på, hvornår og hvordan roden z-l-m bruges i betydningen af socio-politisk undertrykkelse. Denne brug synes at være sammenlignelig med, hvordan roden anvendtes i den præ-islamiske poetiske litteratur. Forholdet – og de semantiske transformationer



FOTO | PRIVAT

»Jeg er blevet givet en unik chance for at udvikle mig fra studerende til forsker og især til underviser,« fortæller ph.d.-studerende Johanne Louise Christiansen.

som sker – imellem de to typer litteratur kan derved potentielt nuanceres. Min overordnede hypotese i projektets anden del er, at forekomsterne af roden z-l-m i betydningen 'undertrykkelse' stemmer overens med et hypotetisk kronologisk arrangement af Koranens tekster; disse forekomster kan derved fortælle os noget om hvordan profeten Muhammad og de tidlige koraniske fællesskaber artikulerede ideer om samfundet og forskellige typer modstand herimod. Mit projekt er altså et meget sprogligt orienteret projekt, der fokuserer på Koranen som textus receptus. Inden for Koranstudier har den primære forskningsinteresse i en længere periode

været på tekstens oprindelse og historie og ikke så meget på dens indhold. De mere litterære tilgange er dog ved at vinde plads i forskningsfeltet, og Koranstudier er stadig et forholdsvis nyt og åbent felt med utallige muligheder. Koranen og islam indgår ofte på den ene eller anden måde i offentlige debatter, og selvom mit projekt ikke primært er rettet imod en nutidig kontekst, men derimod er til dels litterært og til dels historisk, er disse debatter noget man, som 'ekspert' konstant bliver nødt til at forholde sig til.

Udover mit primære projekt har jeg de sidste to år ligeledes arbejdet med at publicere akademiske artikler. Som enhver anden studerende er en ph.d.-studerende nødsaget til at se fremad mod et potentielt arbejdsmarked og her synes universitetsverdenen ubarmhertig. For hvad vægter højest i forhold til en akademisk karriere på universitetet? En fremragende afhandling eller en faktisk publikationsliste? De to udelukker nødvendigvis ikke hinanden, men realistisk set kræver det at publicere artikler et kæmpe stykke arbejde ved siden af afhandlingen.

UNDERVISNINGEN

Jeg bemærkede i sidste afsnit, at første prioritet for en ph.d.-studerende nødvendigvis må være det primære ph.d.-projekt. Det har, i hvert tilfælde for mit vedkommende, været en sandhed med modifikationer. Udover arbejdet med forskellige akademiske artikler har andre arbejdsopgaver domineret de 3 første år af min ansættelse. Som en del af ph.d.-uddannelsen skal en ph.d.-studerende aflægge et forholdsvis stort antal instituttimer dvs. arbejde for instituttet. Det kan være igennem undervisningsopgaver, men også i det at gå til møder, arrangere konferencer, lave redaktionsarbejde m.m. Jeg har været så heldig at få lov til at bruge størstedelen af mine instituttimer på undervisning, hhv. på Arabisk- og islamstudier og Religionsvidenskab. At undervise i tre forskellige fag på tre år har været en af de største udfordringer i min uddannelse, men også det som

har givet mig en uvurderlig erfaring i forhold til mig som person og min fremtid i universitets regi. At træde ind foran ca. 70 forventningsfulde (og ikke mindst, skeptiske) bachelor- og kandidatstuderende for at undervise i deres eneste obligatoriske forløb i islam var formentlig en af de mest angstprovokerende ting, jeg har gjort. Dét forløb var en ilddåb for mig som underviser; heldigvis opdagede jeg hurtigt, at de studerende var meget engagerede og spørgelystne og at jeg befandt mig rigtig godt i underviserrollen. For en uerfaren underviser som mig krævede hver eneste lektion i et undervisningsforløb enorme mængder forberedelsestid og stemte på ingen måde overens med instituttets fastlagte timetal for forberedelse og undervisning. De mange ekstra forberedelsestimer blev kaldt 'interessetimer' og det var svært at finde tid til andre arbejdsopgaver. En fundamental erkendelse omkring livet som ph.d.-studerende er, at vi har rigtig (rigtig) mange 'interessetimer'. Når det er sagt, så var de ekstra timer godt givet ud; én af de vigtigste ting i mit job og for en afdeling som Religionsvidenskab er at bibeholde en tæt interaktion med de studerende. En uddannelse er kun en uddannelse, hvis der er studerende. Det er måske en triviell pointe; men her midt i dimensioneringen og fremdriftsreformens tidsalder må vi alle stræbe efter at opretholde et godt og åbent forhold imellem de studerende og det akademiske personale.

RELIGIONSVIDENSKAB SOM ARBEJDSPLADS

Efter at have opholdt mig forskellige steder i forbindelse med min uddannelse (bl.a. Berlins Freie Universität og Oxford University) sætter jeg mere og mere pris på Religionsvidenskab som arbejdsplads. Religionsvidenskab fungerer både administrativt og kollegialt, og er netop interesseret i undervisning og sine studerende. Afdelingen prioriterer ligeledes uddannelsen af sine ph.d.-studerende og har udvist en stor tiltro til mig i den rolle: Jeg er blevet

givet en unik chance for at udvikle mig fra studerende til forsker og især til underviser. En sådan mulighed får man hverken på Freie Universität eller Oxford University – her er de fleste undervisningsopgaver tildelt de erfarne professorer, og de ph.d.-studerende er ikke en integreret del af det videnskabelige personale. Mit specifikke fagområde er som nævnt Koranen og tidlig islam og jeg placerer mig derved automatisk i et yderst specialiseret forskningsfelt. Med min ansættelse på Religionsvidenskab har jeg fået muligheden for at bruge den specialisering i bredere religionsvidenskabelige diskussioner. Som jeg har oplevet det, bestræber Religionsvidenskab i Aarhus sig på at opretholde et vist niveau af fælles teoretisk interesse, som kan modvirke en tendens til at skarpt opdele de forskellige specialiserede fag. Ved den forestående afslutning af mit ph.d.-stipendium kan jeg se tilbage på 3½ hårde, men givende år. Hvad fremtiden byder, kan ingen spå om. Nye 'trends' og ikke mindst held vil altid spille en væsentlig rolle i universitetsverdenen.

Det forsinkede tillykke

Var Søren Aabye Kierkegaard tænker, poet, filosof, teolog, det hele eller noget helt tredje? Uanset titel regnes han blandt flere som den største danske forfatter nogensinde. I bogen giver 28 dedikerede Kierkegaard-læsere deres mening tilkende om, hvornår Kierkegaards værker bedårer dem mest – og hvornår han frustrerer allermest.

AF STUD. MAG. NIKI SMITH RASMUSSEN

Bogen "Kierkegaard når han er bedst – og værst" er, sammen med en lang række andre bøger, udgivet i anledningen af Søren Kierkegaards 200-års fødselsdag. Bogen skiller sig ud fra mængden ved sin personlige indfaldsvinkel til at læse Kierkegaard. 28 skribenter, her i blandt litterater, forskere, teologer og politikere, giver i bogen deres personlige bud på, hvornår Kierkegaard er mest dragende – og hvornår han er allermest utålelig at læse.

EN TVETYDIG FORFATTER

Mit eget kendskab til Kierkegaards litteratur og tanker er yderst sparsomt; jeg har alene stiftet bekendtskab med ham i Lars Albinus' filosofiundervisning. Efter en yderst svær, men spændende, lektion om Kierkegaards tanker i Philosophiske Smuler, besluttede jeg, at det også skulle være mit sidste bekendtskab med Kierkegaard. Men efter at have læst nærværende bog har jeg skiftet mening.

Bogen tegner et billede af, at det er op til "hiin Enkelte" (som Kierkegaard kaldte sin læser) at forstå Kierkegaard, hvor de 28 skribenter vidt forskelligt skildrer, hvornår de opfatter Kierkegaard som bedst og værst. Fælles for dem alle er dog, at Kierkegaard har inspireret og givet dem stof til eftertanke. Kierkegaard var hverken forfatter, poet, filosof eller teolog, men lidt af det hele – en kategori for sig. Emnerne eksistens, angst og kærlighed og hans angreb mod præsterne og borgerskaber samt nedsablingen af kirken som institution berøres hyppigt og fremhæves ofte som det bedste hos Kierkegaard. Kierkegaard formulerer det rigtigt og enkelt. Men efter nærmere eftertanke opdager man dybden, abstraktheden, refleksionen og nøjsomheden, der er skrevet ned på papir – her bliver Kierkegaard værst, for hvad mener og skriver



Kierkegaard? Det må være op til "hiin Enkelte" at vurdere!

ET NYT BEKENDTSKAB

Et entydigt billede af Kierkegaard er det sidste, bogen giver. Dette er det bedste ved bogen. Kierkegaard præsenteres fra så mange vinkler, at man frit kan vælge, hvad der passer til ens temperament. Dette bliver også bogens svaghed; at man netop kan vælge det bedste, hvilket der er utroligt meget af, gør, at det værste ved Kierkegaard tilsidesættes, både som læser, men også blandt bogens skribenter. Efter at

have læst bogen vil jeg genoptage mit bekendtskab med Kierkegaard. På trods af den fremragende (!) introduktion til Kierkegaard i filosofiundervisningen, har jeg dog besluttet, at Kierkegaards og mit fremtidige forhold er forbeholdt "køkkenfilosofien" – et niveau, jeg kan være med på. Herfra skal dog lyde et forsinket tillykke med de snart 202 år.

Kierkegaard når han er bedst – og værst
Joakim Garff
Kristelig Dagblad Forlag
232 sider
249,95,-

Kritik og Tro - En lettilgængelig religionskritik

Peter K. Westergaard giver i sin bog 'Kritik og Tro' en kort appetitvækker til religionskritik, vist gennem fire kendte religionskritikere: Empiristen David Hume, transcendentalfilosoffen Immanuel Kant, Friederich Nietzsche, naturalistisk æstetiker, som umiddelbart ikke indordner sig i nogen større filosofisk kategori, men hvis tanker dog nærer fællestræk med eksistentialismen og sidst sprogfilosoffen Ludwig Wittgenstein.

AF STUD.THEOL. ANDREAS HØST

I indledningen kridter Westergaard fint banen op i henseende til formålet med bogen: At give læseren et fundament til at læse videre i de omtalte filosofers værker ved at præsentere fire korte teksters indhold, med en introduktion til den givne filosof overordnede tanker. Westergaard gør opmærksom på filosofernes ligheder, men også deres forskelligheder, således at læseren klart forstår, at selvom der kan trækkes linjer fra filosof til filosof, er der ikke blot tale om en videreudvikling af den forudgåendes tanker.

CITATION SOM FORKLARINGSTEKNIK OG PERSPEKTIVERINGER

Som et vigtigt middel til formidlingen bruger Westergaard citater fra teksterne, hvilket på fornem vis gør ham i stand til at forklare den vanskeligere tilgængelige primærtekst med filosofens egne ord, som bidrager til en meget lettere tilgang til ellers krukkede filosofers besværlige tekster (De to syndere ville have vidst hvem de var). Yderligere gør Westergaard også jævnligt brug af perspektivering til bogens andre tænkere, omend han gør et par afstik til Baruch de Spinoza, hvilket giver læseren en fin forståelse af den europæiske religionskritiks udvikling, og visse steder stilstand, fra oplysningstid til første halvdel af det 19. århundrede.

EFTERSPIL TIL STUDIUM GENERALE

Selvom bogen er let tilgængelig, vil jeg dog først anbefale, at man give sig i kast med bogen efter tredje semester, hvor man har haft Studium Generale. Min begrundelse for dette er, at hver enkel introduktion bærer præg af hvilken filosof, der har skrevet teksten, hvortil introduktionen er skrevet på en sådan måde, at nogle begreber virker indforståede og derved ikke forklares. Det forudsættes altså, at læseren har en vis form for filosofisk ballast, for at

kunne give sig i kast med bogen.

OPSAMLING OG BEDØMMELSE

Bogen fungerer fint som springbræt fra en nogenlunde grundlæggende forståelse af udvalgte tænkere indenfor europæisk religionskritik, og giver læseren den fornødne viden til at udvide sin horisont i religionskritikkens retning. Den citerende forklaringsmodel er god som tilvænning til hver enkelt filosof, så man får deres skrivestil nemmere ind under huden.

Hvis bogen skal bedømmes efter et tal, hvilket alt jo skal i disse DJØF-tider, så ville den få 8 på en skala fra 1-10, hvor 1 er Anders Stjernholm og 10 er Lars Albinus.

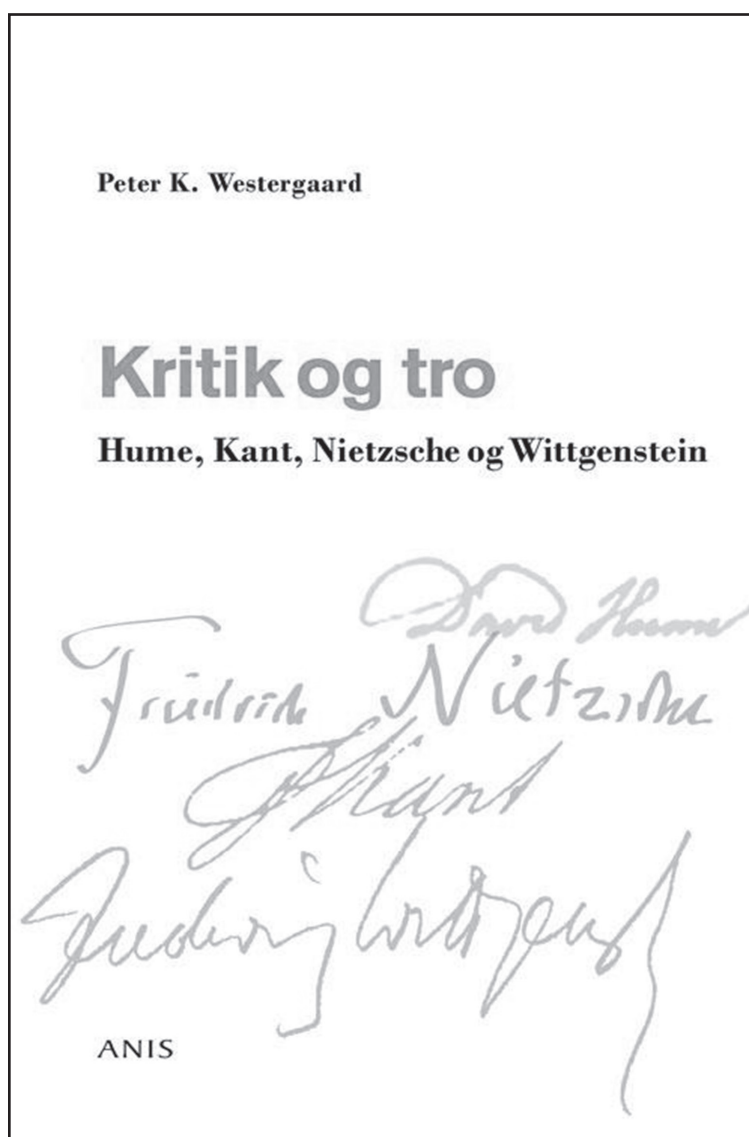
Kritik og Tro Hume, Kant, Nietzsche og Wittgenstein

Peter K. Westergaard

Forlaget Anis, 2015

118 Sider

149,95,-





FORÅR I THEOS BAR

Blomsterne er så småt begyndt at springe ud. Solen har forbarmet sig over Nobelparken og skinner fra en næsten skyfri himmel. Vi har i påsken fejret hvor herre Jesu Kristi død og genopstandelse, men vi er ikke færdige med at feste.

INSTAGRAM



FLOTTE FYRE I THEOS BAR - SKAL DIT BILLEDE OGSÅ I FIGENBLADET? TAG DIT INSTAGRAMBILLEDE FRA BAREN MED #THEOS_BAR

FREDAGSBARER I FORÅRET

24/4 - Ingen bar – Kapsejlads

Der er ingen bar, men se om du kan finde os i Uniparken, hvor vi drikker og hepper på Humbug.

30/4 - Artistisk Festival

Dine øjne bedrager dig ikke. Vi holder fredagsbar på en torsdag, sammen med alle de andre fredagsbarer i Nobel. Kom og vær med til at skabe fællesskab på tværs af studierne ved at bøje albuen.

8/5 Alive Festival

Vi får besøg af Alive Festival, som vil stå i baren med os hele dagen og dyste med jer i beer pong. Slæb din læsemakker med ud fra læsesalen, og kom og del jeres bedste festivalsminder med os.

22/5 Superheltebar

Træk i kappen og kom Nobelparken til undsætning. Du er den helt vi fortjener.

29/5 Vikingebar

Valhals 540 døre åbner sig for årets mest plyndringslystne fredagsbar, så sæt stævnen mod Theos VikingeBar og drik øl til du seigner.

26/6 Sommerslatfest

Alt skal væk! Vi slår dørene op til semestrets sidste og billigste fest. Tilbudshjulet™! Korte shorts! Sommerkjoler! Tag dine venner under armen og ønsk hinanden god sommer!

Vi ses i baren! »Kom, saa henter jeg Vin, vi drikker af Mosten; som i Dag skal det være i Morgen, ovenud herligt!« Esajas 56:12

Da Lasse mødte Gud

Lasse Spang Olsen blev i påsken korsfæstet i håbet om at møde Gud og lære at tro.

Efter sin korsfæstelse fik Lasse Spang Olsen kristusvanvid og udbyder nu selvhjælpskurset "Lær at tro - før du dør" til alle kulturkristne danskere, der gerne vil have mere tro ind i deres liv.

Første korsfæstelse vil finde sted Grundlovsdag på Bispetorv i Aarhus.



APRIL	ARRANGEMENT	BESKRIVELSE
28. 15.15 - 17.00	Seminar	'Køn, tilbedelse og den konstruerede kvindelighed i bhakti-hinduisme' v/ Galina Rousseva-Sokolova, Associate Professor and Vice-Dean, Faculty of Classical and Modern Philology, Sofia University. (bygn. 1482, lok. 123)
MAJ	ARRANGEMENT	BESKRIVELSE
6. 12.30 - 14.30	Seminar	'The Reception of Origen's anthropology in Western thought' v/Anders-Christian Jacobsen. In the series: Current approaches to the Classical World. Ancient World Spring 2015 Seminars. (bygn. 1461, lok. 516)
6. 13.15 - 15.30	Seminar	'Theological Education at Scandinavian Universities after the Reformation' v/ Ph.d.Steffie Schmidt from Georg-August-Universität Göttingen. (bygn. 1453, lok. 513)
8. 14.00 - 16.00	Foredrag	'Hvor radikal er Paulus i Romerbrevet?' v/professor, dr. phil. et theol., Troels Engberg Pedersen. Arrangeret af Teologisk Forening. (bygn. 1453, lok. 227)
11. 14.15 - 16.00	Foredrag	'A Commentary on Justin's (First) Apology' v/Professor Jörg Ulrich, Martin-Luther-Universität-Halle-Wittenberg. (bygn. 1453, lok. 415)
12. 12.00 - 13.00	Frokostmøde	'Shamaner, præster og prædikanter - modernitet og tradition blandt tzutujil-mayaerne i Atitlán (Guatemala)' v/ Jakob Egeris Thorsen, postdoc, Teologi, Institut for Kultur og Samfund, Center for Samtidsreligion. (bygning 1453, lokale 415)
12. 18.30 - 21.30	Foredrag	'MENNESKEOFRING, TRICKS OG TRO' v/ Rane Willerslev, professor i antropologi på Aarhus Universitet. Religionsvidenskabelig Forening. (bygn. 1441, aud. 2)
29. 15.00 - 17.00	Oplæg	'Receptionen af Luthers trestandslære i dansk teologisk og opbyggelig litteratur mellem reformation og enevælde' v/cand. theol., ph.d.-stipendiat Mattias Skat Sommer samt generalforsamling i Teologisk Forening. (bygn. 1453, lok. 116)
SEPTEMBER	ARRANGEMENT	BESKRIVELSE
18. 10.00 - 23.59	Fest	'Semesterstartfest på Religionsvidenskab' Reservér allerede nu denne dag til vores tradition med faglighed og fest i skøn forening! (Nobelparken)

Spændende arrangementer

KØN, TILBEDELSE OG DEN KONSTRUERED KVINDELIGHED I BHAKTI-HINDUISME

What does this imagined womanhood mean? How is it constructed? How does it relate to the rare authentically female voices among bhakti poets? What's the place of women in practical devotion today? This is the range of questions this presentation will attempt to address.

Foredrag v/ Galina Rousseva-Sokolova, Associate Professor and Vice-Dean, Faculty of Classical and Modern Philology, Sofia University.

Tirsdag d. 28. april, kl. 15.15-17.00, bygn. 1482, lok. 123

HVOR RADIKAL ER PAULUS I ROMERBREVET?

Foredraget ved Troels Engberg Pedersen vil identificere to hovedpositioner i Paulusforskningen efter E.P. Sanders: det nye Paulusbillede og det radikale Paulusbillede.

Endelig vil foredraget lægge et godt ord ind for et 'filosofisk Paulusbillede', der forstår Paulus i Romerbrevet i sammenhæng med både den samtidige græsk-romerske filosofi og med helt moderne filosofiske refleksioner. Vel mødt i Teologisk Forening!

Teologisk Forening, fredag d. 8. maj, kl. 14.00 - 16.00, bygn. 1453, lok. 227